

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418010050
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1418010050.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. mája 2019 v Bratislave

rozhodol:

obžalovaný R. V. : nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom Bratislava - Nové Mesto, prechodne bytom B. XX, Š.

uznáva sa za vinného, že

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojej dcéry O. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Bratislava, F. T. XXXB, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine, deklarovanej mu i rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 5C/167/02 zo dňa 22.10.2002, právoplatným dňa 22.05.2003, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry O. sumou 2 700,-Sk (89,62,- Eur) mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky P. V. , si túto zákonnú povinnosť neplní od 22.novembra 2016 (s výnimkou mesiaca január 2017, kedy prispel sumou 30,-Eur a mesiaca marec 2017 , kedy uhradil sumu 60,-Eur) do vyhlásenia rozsudku - 20. mája 2019, v dôsledku čoho mu vznikol na výživnom dlh vo výške 2.777, 84 Euro, pričom od 22.11.2016 do 11.12.2016 bol vedený na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, v ostatnom období nepracoval nikde, dávky v hmotnej núdzi nepoberal, a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že dňa 21.novembra 2016 bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 5T/28/06 zo dňa 28.03.2006, právoplatným dňa 12.04.2006 za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona v trvaní dva roky, z výkonu ktorého bol dňa 21.11.2007 podmienene prepustený so skúšobnou dobou v trvaní tri roky, pričom výkon zvyšku trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov 10 dní bol nariadený dňa 29.09.2011 a obvinený R. V. zvyšok trestu vykonával od 11.01.2016 do 21.11.2016.

T e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, taký čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne Ing. P. V., prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.) v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrowaní alebo skrátrenom vyšetrowaní a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrowania alebo skráteneho vyšetrowania, obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený, obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vyhlási, že netrvá na osobnom výsluchu obžalovaného.

Podľa § 252 ods. 3 Tr. por. hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného nemožno konať, ak je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov. To neplatí, ak obžalovaný výslovne odmietol účasť na hlavnom pojednávaní alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

Obžaloba bola obžalovanému doručená dňa 31.marca 2019 (i keď nesprávne je písomne uvedené dňa 31.marca 2016 - v tejto súvislosti súd poukazuje na č. I. 177) a výzva bolo obžalovanému doručená dňa 16.apríla 2019.

Hlavné pojednávanie vo veci bolo nariadené na deň 20.máj 2019. Na hlavné pojednávanie sa obžalovaný neustanovil a svoju osobnú neúčasť do otvorenia hlavného pojednávania neospravedlnil žiadnym spôsobom - súd vo veci poukazuje na zápisnicu z hlavného pojednávania zo dňa 20.mája 2019 - v rámci ktorého bolo preukázané, že súd iniciatívne (z dôvodu jeho vyjadrenia zo dňa 31.marca 2019) telefonicky zisťoval dôvody jeho osobnej neúčasti - ale bez priaznivého výsledku.

Podľa § 252 ods. 3 Tr. por. hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného nemožno konať, ak je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov. To neplatí, ak obžalovaný výslovne odmietol účasť na hlavnom pojednávaní alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

Preukázané bolo, že vo väzbe, ale ani vo výkone trestu v predmetný deň nebol - č. I. 199.

Súd v danom prípade mal za to, že prejednaním veci na hlavnom pojednávaní i v neprítomnosti obžalovaného sa dosiahne cieľ, resp. účel trestného konania, ktorý je vyjadrený v ustanovení § 1 o predmete zákona, t. j. zákonným postupom náležite sa zistí trestný čin a spravodlivo rozhodne o treste, pri rešpektovaní základných práv a slobôd fyzických osôb.

Naviac súd poukazuje i na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava, pod sp.zn. 3
To/6/2018, zo dňa 02.mája 2018 ktorý tiež akceptoval, že súd vykonal hlavné pojednávanie na súde i

napriek tomu, že tento obžalovaný tiež nebol prítomný na hlavnom pojednávaní a rozsudok tak vyniesol v jeho neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie počas nariadeného hlavného pojednávania a to:

- v súlade s ustanovením § 258 ods. 4 Trestného poriadku súd prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 05.01.2018 - č. I. 11-14

-výsluch svedkyne Ing. P. V. zo dňa 08.01.2018 - č. I. 15-28, na hlavnom pojednávaní dňa 20.05.2019

-listinné dôkazy založené v spise

-rodný list maloletej O. V., nar. XX.XX.XXXX - ktorého otcom je obžalovaný a matkou svedkyňa

-rozsudok Okresného súdu Pezinok, č. k. 5 C/167/02-63, zo dňa 22.10.2002, právoplatný dňa 22.05.2003 - ktorým bolo manželstvo obžalovaného a svedkyne rozvedené a maloletá dcéra O. V. bolo zverená do výchovy svedkyne a obžalovaný bol povinný platiť na výživu maloletej výživné vo výške 2 700,- Sk vždy do 15-teh dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

-potvrdenie o návšteve školy - gymnázium C. vo vzťahu k maloletej O. V.

-správa od Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou - zo dňa 18.10.2017 - z ktorej bolo preukázané, že obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody od 11.09.2011 do 21.11.2016 a zároveň rozúčtovanie pracovnej odmeny. Predmetné skutočnosti boli potvrdené i zo správy od Archívu Zboru väzenskej a justičnej stráže Leopoldov zo dňa 06.10.2017

-správy od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava vo vzťahu k obžalovanému, z ktorého bolo preukázané, že obžalovaný bol naposledy vedený ako uchádzač o zamestnanie v čase od 21.10.2016 do 04.05.2017. Vyplatený mu bol resocializačný príspevok v 11/2016 vo výške 70 Euro

-následne bol vedený od 22.11.2016 do 11.12.2016

-vo vzťahu ku svedkyňi - nebolo evidované zaradenie do evidencie alebo vyplácanie nejakých dávok v rámci ich úradu

-správy od Sociálnej poisťovne - z ktorej bolo preukázané,

-obžalovaný ku dňu 17.január 2018 - bol evidovaný ako zamestnanec u zamestnávateľa ARGUS PUBLISHING SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Bratislava od 01.06.2010 - bez ohlásenia

-svedkyňa bola evidovaná u zamestnávateľa Rail Cargo Operator - CSKD s.r.o. od 05.06.2017

-správy Okresného úradu Bratislava - z ktorej bolo preukázané,

-obžalovaný nebol vedený v živnostenskom registri ku dňa 09.01.2018

-svedkyňa bola vedená v živnostenskom registri

-správy Daňového úradu Bratislava - z ktorej bolo preukázané,

-obžalovaný nebol vedený v na ich úrade ku dňu 11.01.2018

-svedkyňa bola vedená ako príležitostne činná (zapísaná v registri daňového úradu) od 23.04.2007 a ako podnikateľ - fyzická osoba (nezapísaná v obchodnom registri) od 15.12.2010

Vo vzťahu k obžalovanému bol zabezpečený

-výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky - za časové obdobie od 10.06.2017 ku dňu hlavného pojednávania - priestupky na úseku cestnej premávky

-odpis registra trestov na obžalovaného - z ktorého bolo preukázané celkove osem odsúdení - rovnaká recidíva - zanedbanie povinnej výživy

spoločne s pripojenými spismi

-Okresný súd Bratislava III, sp.zn. 5 T/28/06 - z ktorého bolo preukázané, že obžalovaný bol uznaný vinným podľa § 213 ods. 1, 3 písm. b/ Tr.zák. (zanedbanie povinnej výživy) a uložený mu bol trest odňatia

slobody v trvaní dva roky, so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do prvej nápravno-výchovnej skupiny. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 12. apríla 2006

-Okresný súd Bratislava III, sp.zn. 1 T/17/2010 - z ktorého bolo preukázané, že obžalovaný bol uznaný vinným podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr.zák. (zanedbanie povinnej výživy) a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní dva roky, so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 01. decembra 2010

-Okresný súd Bratislava II, č. k. 4T/123/2014-225 - z ktorého bolo preukázané, že obžalovaný bol uznaný vinným podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr.zák. (zanedbanie povinnej výživy) a postup podľa § 44 Tr.zák. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 13. novembra 2014.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav veci:

Z rodného listu bolo preukázané, že maloletá O. V. sa narodila dňa XX.XX.XXXX, ktorého otcom je obžalovaný a matkou svedkyňa Ing. P. V.. Rozsudkom Okresného súdu Pezinok, pod č.k. 5C/167/02-63, zo dňa 22. októbra 2002 bolo manželstvo obžalovaného a svedkyne rozvedené. Maloletá dcéra bola zverená do osobnej starostlivosti svedkyne a obžalovanému bola určená povinnosť platiť výživné vo výške 2 700,-- Sk (89,62 Euro) mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám svedkyne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22. mája 2003. Od uvedeného času výživné nebolo zrušené, zmenené - t. j. zvýšené, resp. znížené. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní dňa 20. mája 2019 predložila rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, pod č.k. 16P/3/2017-93, zo dňa 27. marca 2019, ktorým bol návrh matky na zvýšenie výživného zamietnutý, ako i návrh otca na zníženie výživného zamietnutý.

Dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný si svoju zákonnú povinnosť - ktorá mu vyplývala z ustanovenia § 62 zákona o rodine - neplnil a to od 22. novembra 2016 (začiatok bol ustálený - dátumom prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a dňom teda nasledujúcim - prepustený z výkonu trestu odňatia slobody bol dňa 21. novembra 2016) do vyhlásenia rozsudku t. j. do 20. mája 2019.

Počas predmetného žalovaného obdobia bolo preukázané, že po tom, čo bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody sa zaevidoval na úrade práce a to v čase od následne bol vedený od 22.11.2016 do 11.12.2016 na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie. V ostatnom období - po predmetnom dátume nebol už vedený na predmetnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie. Taktiež bolo preukázané z lustrácie Sociálnej poisťovne, že nikde nepracoval. Jeho zamestnávateľom bez odhlásenia bol uvedený zamestnávateľ ARGUS PUBLISHING SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Bratislava od 01.06.2010. Ako však bolo preukázané u predmetného zamestnávateľa v žalovanom období nepracoval. Dávky v hmotnej núdzi nepoberal. Ako bolo preukázané z výpovede svedkyne o maloletú dcéru nielen počas žalovaného obdobia sa nezaujímal, nenavštevoval, neprispieval na jej výživu inou formou výživného. Preukázané zo strany obžalovaného bolo, že počas žalovaného obdobia uhradil len výživné v celkovej výške 90,-- Euro a to v mesiaci január 2017 vo výške 30,-- Euro a vo výške 60,-- Euro v mesiaci marec 2017.

V tejto súvislosti súd poukazuje - čo bolo preukázané i z odpisu registra trestov obžalovaný bol v minulosti postavený pred súd a uznaný vinným výlučne pre teraz žalovaný trestný čin - prečin a to vo vzťahu k maloletej dcére O. a i vo vzťahu k iným svojim maloletým deťom (viď trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, č.k. 4T/123/2014-225 - X. V. - č. I. 200-201).

Súd v tejto súvislosti poukazuje na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III, pod sp.zn. 5T/28/06, zo dňa 28. marca 2006, ktorý bol právoplatný dňa 12. apríla 2006 - pre trestný čin zanedbanie povinnej výživy v trvaní dva roky so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody. Zo spisu bolo preukázané, že v predmetnej veci bol podmienene prepustený uznesením pod sp.zn. 6 PP/118/2007, zo dňa 23.11.2007 Okresného súdu Trnava s určením skúšobnej doby v trvaní tri roky. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. novembra 2007.

Uznesením Okresného súdu Trnava, pod sp.zn. 6 PP/118/2007, zo dňa 27. júla 2011 Okresný súd Trnava vyslovil, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmienene prepustenia uznesením sp.zn. 6 PP/118/2007, zo dňa 23.11.2007 Okresného súdu Trnava neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody z odsúdenia rozhodnutím Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 5T/28/2006, zo dňa 28.03.2006 v trvaní desať mesiacov a desať dní vykoná. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29. septembra 2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava, sp.zn. 6 Tos/107/2011, zo dňa 29.09.2011.

Z predmetného spisu bolo preukázané, že obžalovaný bol prepustený na slobodu dňa 21. novembra 2016. Od uvedeného času nebol v inej veci vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolností, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný a to tak ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa ustanovenia § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. - obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne si neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, taký čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Základnou podmienkou žalovaného trestného činu je nárok na výživu, ktorý vyplýva z ustanovení Zákona o rodine (ďalej ZR). Podľa § 62 ods. 1, 2 veta prvá ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Obsahom vyživovacej povinnosti podľa § 207 Tr. zák. sa teda rozumie neplnenie výživného poskytované v peniazoch, ale i neplnenie povinnosti zaopatrováť iného, teda neplnenie povinnosti poskytovať dieťaťu stravu, ošatenie, bývanie, starať sa o jeho zdravie a čistotu, vykonať nad ním dohľad a prípadne opatrovať ďalšími prostriedkami potrebnými pre jeho všestranný rozvoj v zmysle zákona o rodine.

Z dokazovania ako vyššie súd už rozviedol bolo jednoznačne zo strany obžalovaného preukázané subjektívne zavinenie - neplnenie si vyživovacej povinnosti. Obžalovaný od 22.novembra 2016 do vyhlásenia rozsudku - t. j. 20.mája 2019 vo vzťahu ku svojej maloletej dcére O. si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola určená a teda nariadená súdom. Obžalovaný tak predmetné konanie spáchal závažným spôsobom konania - po dlhší čas.

Týmto svojím postojom ignoroval svoje základné povinnosti vo vzťahu ku svojej dcére. Maloletá dcéra nebola v jeho osobnej starostlivosti. Jeho jedinou povinnosťou bolo uhrádzanie výživného v pravidelných mesačných intervaloch. Jeho povinnosťou bolo riadne aspoň finančnou čiastkou prispievať pravidelne na výživné. Do predmetnej situácie sa nedostal vinou svedkyne. Naopak tejto môže byť veľmi vďačný za to, že sa stará aj o jeho dcéru. V tejto súvislosti súd poukazuje, že pokiaľ išlo o maloletú dcéru O. - táto v žalovanom období bola vo veku 15 rokov - temer 18 rokov. Jej potreby, nároky, výdavky - o ktorých podrobne vypovedala svedkyňa práve s prihliadnutím na skutočnosť, že výživné bolo určované ešte v roku 2002 - kedy bola vo veku jeden rok - sú diametrálne rozdielne. Výživné, ktoré bolo určené v tomto čase vo výške v tom čase 2 700,-- Sk (89,62 Euro) je absolútne zanedbateľná čiastka - ktorou v prípade, že by si ju plnil by sa podieľal na jej výžive len minimálne.

Naviac opätovne vychádzajúc z odpisu registra trestov vyplýva, že predmetnú povinnosť vo vzťahu k maloletej dcére (ale i vo vzťahu k iným svojim maloletým deťom) si neplní permanentne od roku 2003. Za predmetné žalované obdobie uhradil výživné vo vzťahu k maloletej len vo výške 90,-- Euro.

Z dôvodu, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť od 22.novembra 2016 do 20.mája 2019 - išlo o celkove 32 mesiacov (s prihliadnutím na ustanovenie § 76 ods. 1 Zákona o rodine a rozsudok civilného súdu) x 89,62 Euro) = 2867,84 Euro - 90 Euro = 2 777,84 Euro.

Pokiaľ ide o skutočnosť - že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin z výkonu trestu odňatia slobody prepustený (vyššie rozvedené) - práve tým, že obžalovaný už v minulosti bol postihovaný v trestnom konaní - že si svoju povinnosť neplnil sankciou bolo jeho povinnosťou sa tejto skutočnosti vyhýbať.

Ako bolo preukázané obžalovaný po tom, čo bol z výkonu trestu odňatia slobody prepustený - bol vedený na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny len temer tri týždne. Oficiálny príjem a zamestnávateľ v Sociálnej poisťovni nebol vedený - pretože predmetný zamestnávateľ - ktorý bol uvedený je od 01.júna 2010 bez odhlásenia. Zároveň nie je uvedený ani vymeriavací základ, ani odvody.

Obžalovaného povinnosťou bolo a je zabezpečovať po finančnej stránke svoju dcéru a celú túto starostlivosť nielen osobnú - ale i finančnú nenechať len na svedkyňi.

Obžalovaný ako už bolo vyššie konštatované si musí uvedomiť, že jeho povinnosťou je len platiť výživné - ale celá starostlivosť je na strane svedkyne, ktorá sa finančne vyčísliť nedá.

Vzhľadom na predchádzajúce právoplatné odsúdenia za obdobný trestný čin bol už v minulosti postavený pred súd - právoplatne uznaný vinným a odsúdeným. Mal a má teda vedomosť - aké sankcie mu vyplývajú zo svojej zákonnej povinnosti vo vzťahu ku maloletej dcére. I napriek tejto okolnosti si túto povinnosť opätovne neplnil.

Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sami sa živiť, pričom podľa § 62 ods. 5 ZR má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Obžalovaný svojím úmyselným konaním porušil vzťahy vo sfére ochrany rodiny, ktoré chránia nielen ustanovenia Trestného zákona, ale i Zákona o rodine. Svojím postojom k tejto základnej povinnosti vyživovať svoju dcéru aspoň vo forme výživného ju dostal do nepriaznivej situácie, pretože i na jeho finančnú pomoc bola táto v žalovanom období odkázaná.

Vznesené obvinenie pre žalovaný trestný čin - prečin bolo dňa 29. novembra 2017. Obžalovaný bol osobne vypočutý prvýkrát k uvedenej veci dňa 05. januára 2018. Od predmetného času ku dňu hlavného pojednávania uhradil čiastku 90,-- Euro i napriek tomu, že mal vedomosť o tom aká mu môže byť udelená sankcia a navyše bol poučený a i sám mal vedomosť o ustanoveniach o účinnej ľútosti - ako i skutočnosti, že vypovedal, že predmetnú čiastku je ochotný a schopný uhradiť.

Pokiaľ ide o osobu páchatel'a tento bol v minulosti celkovo osemkrát postavený pred súd a sa na jeho osobu hľadí akoby nebol odsúdený v troch prípadoch. Obžalovaný ako už súd konštatoval do rozporu so zákonom sa dostal len v súvislosti s týmto žalovaným trestným činom (prečinom). V jeho osobe ide o rovnorodú recidívu.

Vo vzťahu k jeho osobe súd nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 Tr.zák.).

Pokiaľ ide o príťažujúce okolnosti tieto boli s prihliadnutím na ustanovenie § 37 písm. m/ Tr.zák.

Príťažujúcou okolnosťou vo vzťahu k obžalovanému bola skutočnosť - že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. V danom prípade súd vzhľadom na povahu predchádzajúceho odsúdenia prihliadol na predmetnú okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr.zák.).

Predmetné skutočnosti vyplynuli z odpisu registra trestov - ako i z pripojeného spisu.

Potrebné je uviesť, že ide o trestný čin veľkej spoločenskej nebezpečnosti pretože nezanedbateľným spôsobom konania obžalovaného ovplyvňuje nepriaznivo i budúci život maloletej dcéry a to jednak materiálным nedostatkom, ale aj nasledovným vzťahom k povinnostiam a životu.

Vo všeobecnosti platí - že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia - zaraďuje medzi prečiny, zločiny a obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (alternatívne nespojené s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Pri predmetnom žalovanom trestnom čine - prečine zákonodarca stanovil trestnú sadzbu v rozpätí jeden rok - päť rokov.

S prihliadnutím však na ustanovenie § 38 ods. 4 Tr.zák. (ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu)- dva roky a štyri mesiace - päť rokov.

Obžalovanému súd tak uložil trest odňatia slobody v trvaní dva roky a štyri mesiace.

Súd mal za to, že obžalovaný práve i vzhľadom na predchádzajúcu vedomosť o trestných následkoch neplnenia si vyživovacej povinnosti mal uviesť tieto dôsledky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona bol obžalovaný zaradený na ústav výkonu trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.